

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6CoCsp/41/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123426283
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Lajoš
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:6123426283.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Lajoša a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Andreja Radomského v sporovej veci žalobcu: Alektum Capital II AG, so sídlom Alpenstrasse 9, 6300 Zug, Švajčiarska konfederácia, IČO: CHE-496.825.067, právne zastúpený: A. B. C., so sídlom D. XX, XXX XX D. - E., IČO: XX XXX XXX, proti žalovanému: E. F., nar. XX. XX. XXXX, bytom E. G. H. XXX, XXX XX E. G. H., o zaplatenie 50,- eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu voči rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 29Csp/22/2024 - 51 z 22. 05. 2024, v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Prešov č. k. 29Csp/22/2024 - 89 z 17. 10. 2024, takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok v spojení s opravným uznesením a vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom č. k. 29Csp/22/2024 - 51 z 22. 05. 2024 v spojení s opravným uznesením č. k. 29Csp/22/2024-89 z 17. 10. 2024 (ďalej len „napadnutý rozsudok“), v konaní o žalobe žalobcu o zaplatenie sumy 50,- eur s príslušenstvom rozhodol tak, že cit.:

„I. Žalobu zamietla.

II. Nárok na náhradu trov konania stranám sporu nepriznáva.“

2. Vec právne posúdil podľa ust. § 44 ods. 1 a 2 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení účinnom k 15. 03. 2021 (ďalej len „zákon č. 351/2011 Z.z.“), § 86 ods. 5 zákona č. 452/2021 Z. z., o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 452/2021 Z. z.“), a ust. § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“).

3. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola dňa 15. 03. 2021 uzatvorená zmluva o poskytovaní verejných služieb s predmetom programu služieb I. J. C. paušál. Podľa žalobcu žalovaný neuhradil časť faktúry č. XXXXXXXXXXXX titulom neuhradeného vyúčtovania za vykúpenie viazanosti. Konštatoval, že z obsahu zmluvy o poskytovaní verejných služieb nevyplýva, že by žalovaný na základe vyššie uvedenej zmluvy o poskytovaní verejných služieb mal v prospech právneho predchodcu žalobcu platiť tzv. časť za vykúpenie viazanosti vyúčtovanú faktúrou č. XXXXXXXXXXXX, keď z obsahu zmluvy len nesporne vyplýva, že mal uhrádzať iba služby poskytované mu na základe aktivovaného programu služieb I. J. C. paušál spolu s extra balíčkom 50 MB na deň v Zóne 2, a to v cene v súlade so splatným cenníkom. Poukázal na bod 5. a bod 13. zmluvy o poskytovaní verejných služieb. Zároveň prijal záver, že zo žiadneho zmluvného dojednania na základe zmluvy o poskytovaní verejných služieb, uzatvorenej dňa 15. 03. 2021 nevyplývala povinnosť, aby žalovaný bol povinný právnemu predchodcovi žalobcu uhradiť cenu služieb, ktorá bola vyúčtovaná faktúrou č.

XXXXXXXXXX v jej nesplatenj časti vo výške 50,- eur. Preto súd prvej inštancie žalobu ako nedôvodnú zamietol, pričom stranám nepriznal nárok na náhradu trov konania, nakoľko žalobca bol v konaní neúspešný a úspešnému žalovanému trovy konania nevznikli.

4. Proti rozsudku podal v celom rozsahu v zákonnej lehote odvolanie žalobca, opierajúc ho o odvolací dôvod v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. b/ CSP, t.j. že súd prvej inštancie svojim nesprávnym procesným postupom žalobcovi znemožnil uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Mal za to, že pokiaľ súd prvej inštancie nemal preukázanú oprávnenosť nároku na základe dôkazov doložených k návrhu, mal žalobcu vyzvať na doplnenie návrhu v zmysle ust. § 129 ods. 1 CSP; zo strany prvoinštančného súdu však žiadnym spôsobom nebol vyzvaný na doplnenie žaloby. Poukázal na právoplatné rozhodnutie Okresného súdu Levice sp. zn. 9Csp/18/2023 zo dňa 03. 05. 2024, v rámci ktorého došlo po vyššie zmienenej výzve zo strany súdu k priznaniu žalobného nároku spočívajúceho práve v oprávnenosti účtovania položky „vykúpenia z viazanosti“. Navrhol preto napadnutý rozsudok zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, eventuálne napadnuté uznesenie zmeniť v súlade s jeho odvolacím návrhom.

5. K odvolaniu žalobcu sa žalovaný v súdom stanovenej lehote ani do skončenia odvolacieho konania nevyjadril.

6. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 CSP) a že odvolateľ v odvolaní použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b/ Civilného sporového poriadku), preskúmal rozhodnutie v napadnutom zamietajúcom výroku v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), za viazanosti skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru o nesplnení podmienok pre potvrdenie rozsudku alebo jeho zmenu (§ 387 ods. 1, § 388 CSP), v dôsledku čoho je nevyhnutné rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku a v závislom výroku o nároku na náhradu trov konania zrušiť (§ 389 ods. 1 písm. b/ CSP) a vec mu v zrušenom rozsahu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

7. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov nastal vo vzťahu k rozhodnutiu súdu prvej inštancie suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

8. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným porušením práva na spravodlivý proces a či súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (viď rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II.ÚS 78/05).

9. Vzhľadom na žalobcom uplatnený odvolací dôvod sa odvolací súd prioritne zaoberal namietaným nesprávnym procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý ho podľa žalobcu mal vyzvať na doplnenie žaloby za účelom preukázania podľa záverov súdu prvej inštancie nepreukázanej rozhodujúcej skutočnosti. K tomuto odvolaciemu dôvodu odvolací súd uvádza, že medzi zložky práva na spravodlivý proces (right to fair trial) možno zaradiť predovšetkým právo na prístup k súdu, právo na súd zriadený zákonom, právo na nezávislý a nestranný súd, právo na zákonného sudcu, právo na prejednanie sporu v primeranej lehote, právo na riadne poučenie o procesných právach a povinnostiach, právo byť vypočutý, právo navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa k nim, kontradiktórnosť konania, rovnosť zbraní, zákaz prekvapivých rozhodnutí, zákaz ľubovôle, právo na vyporiadanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami v konaní zo strany súdu, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, právo na preskúmanie rozhodnutia. Porušenie ktoréhokoľvek čiastkového práva strany sporu postupom súdu síce predstavuje pochybenie súdu, avšak o naplnenie odvolacieho dôvodu v zmysle § 365 ods. 1 písm. b/ CSP pôjde iba vtedy, ak nesprávnym procesným postupom súdu, znemožňujúci realizáciu práv strany

sporu, dosiahne určitú intenzitu, ktorá odôvodní záver o tom, že celé konanie sa javí ako nespravodlivé. Konkrétne pochybenie súdu preto musí byť hodnotené v kontexte celého konania.

10. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom; integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce súdne konanie. Podľa ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (ESLP), súdy musia v rozsudkoch jasne a zrozumiteľne uviesť dôvody, na ktorých založili svoje rozhodnutia, musia sa zaoberať najdôležitejšími argumentami vznesenými stranami sporu a uviesť dôvody pre prijatie alebo odmietnutie týchto argumentov; nedodržanie týchto požiadaviek je nezlučiteľné s ideou práva na spravodlivý proces. Aj najvyšší súd už v minulosti vo viacerých svojich rozhodnutiach, práve pod vplyvom judikatúry ESLP a ústavného súdu, zaujal stanovisko, že medzi práva strany civilného procesu na zabezpečenie spravodlivej ochrany jej práv a právom chránených záujmov patrí nepochybne aj právo na spravodlivý proces a že za porušenie tohto práva treba považovať aj nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Porušením práva na spravodlivý súdny proces je možné chápať i taký nežiaduci postup súdu v prejednávanej veci, ktorým súd znemožní sporovej strane realizáciu tých práv, ktoré jej priznáva CSP za účelom ochrany jej práv a právom chránených záujmov. Táto vada je významná najmä vtedy, ak súd postupoval v rozpore so zákonom, prípadne s inými všeobecne záväznými predpismi.

11. Z obsahu preskúvaného spisu vyplýva, že súd prvej inštancie potom, čo mu bola predmetná vec postúpená z Okresného súdu Banská Bystrica uznesením vyzval žalovaného, aby sa v lehote 15 dní vyjadril k žalobe, uviedol vo vyjadrení rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojil listiny, na ktoré sa odvoláva a označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, ak uplatnený nárok v celom rozsahu neuznáva. Súčasne s výzvou a žalobou s jej prílohami bolo žalobcovi doručené aj osobitné poučenie o procesných právach a povinnostiach v spotrebiteľských veciach. Vzhľadom na to, že žalobca sa k doručenej žalobe s prílohami nevyjadril, prvoinštančný súd nariadil termín verejného vyhlásenia rozsudku, na ktorom bez pojednávania vyhlásil rozsudok, ktorým žalobu zamietol vychádzajúc zo záveru, že zo žiadneho zmluvného dojednania obsiahnutého v zmluve o poskytovaní verejných služieb z 15. 03. 2021 nevyplývala žalovanému povinnosť uhradiť právnomu predchodcovi žalobcu cenu služieb, ktorá bola vyúčtovaná faktúrou č. 1580884103 v jej nesplatennej časti, t.j. vo výške 50,- eur. Žalobca nesúhlasil so zamietajúcim rozsudkom súdu prvej inštancie tvrdiac, že v dôsledku nevyzvania žalobcu v častiach, o ktorých mal súd prvej inštancie pochybnosti, t.j. v časti preukázania oprávnenosti účtovania danej služby, došlo k naplneniu ním označeného odvolacieho dôvodu.

12. V tomto prípade bolo pre rozhodnutie odvolacieho súdu významné predovšetkým vyriešiť si najskôr procesnoprávnu otázku, či súd prvej inštancie mohol podľa ust. § 297 písm. b/ CSP vo veci samej rozhodnúť bez nariadenia pojednávania za situácie, keď podľa neho zo žalobcom predloženými listinami neboli preukázané všetky rozhodujúce skutočnosti a súd prvej inštancie tak potom musel založiť svoje rozhodnutie vo veci samej na závere o neunesení bremena

13. Podľa ust. § 177 ods. 2 CSP, pojednávanie nie je potrebné nariaďovať, ak

- a) ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 2 000,- eur,
- b) strany s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania súhlasia alebo
- c) to ustanovuje tento zákon.

14. Podľa ust. § 297 písm. b/ CSP, súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariaďovať, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000,- eur.

15. Podľa ust. § 181 ods. 2 CSP po úkonoch podľa ods. 1 súd určí, ktoré skutkové tvrdenia sú medzi stranami sporné, ktoré skutkové tvrdenia považuje za nesporné, ktoré dôkazy vykoná a ktoré dôkazy nevykoná. Súd tiež uvedie svoje predbežné právne posúdenie veci. To neplatí, ak tak už postupoval pri predbežnom prejednaní sporu.

16. Podľa ust. § 151 ods. 1 CSP, za nesporné skutkové tvrdenia sa považujú skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela.

17. Podľa ust. § 186 ods. 2 CSP súd má vychádzať zo zhodných tvrdení strán, ak neexistuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti, a teda nie je povinný o nich vykonávať dokazovanie.

18. V súvislosti s rozhodnutím sporu postupom podľa ust. § 297 CSP bez nariadenia pojednávania odvolací súd poukazuje na to, že označené ustanovenie upravuje výnimku zo zásady ústnosti v spotrebiteľských sporoch. Zmyslom tejto právnej úpravy je poskytnúť lepšiu ochranu právam spotrebiteľov, a to jednak dodržaním princípu ústnosti a jednak aj obmedzením výnimiek z tohto princípu. V zásade formulácia tohto ustanovenia korešponduje s formuláciou ust. § 177 ods. 2 písm. a) CSP, na základe čoho možno abstrahovať ich spoločné znaky, ktorými sú: (i) jednoduché právne posúdenie vecí, (ii) nespornosť skutkových tvrdení sporových strán a (iii) bagateľný cenový limit (jeho výška sa v oboch zákonných ustanoveniach líši). Zámerom prvých dvoch znakov je dosiahnutie toho, aby nebolo potrebné nariaďovať pojednávanie v takých sporoch, kde nie je potrebné dokazovanie, ako aj nevyhnutnosť ústneho prejednanie argumentov strán týkajúcich sa právneho posúdenia sporu. Bagateľný cenový limit je v prípade spotrebiteľských sporov nižší (1 000,- eur) ako pri ostatných sporoch (2 000,- eur), a to práve z dôvodu poskytnutia väčšej ochrany spotrebiteľským právam prostredníctvom bezprostredného a ústneho konania. Pre možnosť vydania rozhodnutia v spotrebiteľskom spore bez nariadenia pojednávania však musia byť kumulatívne splnené všetky tri vyššie uvedené podmienky vyplývajúce z ust. § 297 písm. b) CSP. Prísnejšie podmienky na prejednanie sporovej veci bez nariadenia pojednávania v spotrebiteľských sporoch vychádza z myšlienky, že práva spotrebiteľa budú lepšie chránené dodržaním princípu ústnosti v civilnom procese s obmedzením výnimiek z tohto princípu.

19. Požiadavka na dôslednom zachovaní zásady kontradiktórnosti konania (čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 9 základných zásad CSP) má zabrániť vydaniu prekvapivého rozhodnutia, ktoré súd založí na neaplikovaní právnej domnienky o nespornosti skutkových tvrdení. Bez vytvorenia procesnej príležitosti strane v prvoinštančnom konaní kontradiktórne sa vyjadriť a právne argumentovať, prípadne doplniť skutkové tvrdenia, či predložiť nové dôkazy, ktoré sa z jej hľadiska nejavili ako významné, dochádza k porušeniu princípu právnej istoty a predvídateľnosti práva. Princíp kontradiktórnosti je nevyhnutné v prvoinštančnom konaní dodržať i so zreteľom na to, že v odvolacom konaní má strana v dôsledku účinkov sudcovskej a zákonnej koncentrácie už len obmedzené možnosti na uplatňovanie nových skutkových tvrdení a na predkladanie nových dôkazov (§ 366 CSP).

20. Skôr, ako súd v sporovom konaní pristúpi k vykonávaniu dôkazov, identifikuje, ktoré skutkové tvrdenia strán sú sporné a ktoré sú nesporné. Táto klasifikácia má pre ďalší procesný postup súdu zásadný význam. Ak sú skutkové tvrdenia strán sporné, je povinnosťou súdu vyhodnotiť ich pravdivosť na základe vykonaných dôkazov. V sporovom konaní súd nevykonáva dôkazy na preukázanie nesporných skutkových tvrdení strán a tieto si osvojí ako zistený skutkový stav, z ktorého vychádza v meritórnom rozhodnutí. Pri prevzatí zhodných tvrdení strán je však súd limitovaný v tom smere, že za skutkový základ svojho rozhodnutia nemôže vziať také zhodné tvrdenia strán, pri ktorých existuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti. Uvedená koncepcia má zabrániť vytvoreniu fiktívnych skutočností a urobiť ich základom súdneho rozhodnutia. Ak má súd dôvodné pochybnosti o pravdivosti zhodných tvrdení strán, je potrebné ohľadom nich vykonať dokazovanie. V sporovom konaní strana musí navrhnuť dôkazy na ich preukázanie (okrem slabšej sporovej strany v sporoch s jej ochranou). Ak strana dôkazy nenavrhne, súd na tieto tvrdenia neprihliada.

21. Odvolací súd v kontexte vyššie uvedeného konštatuje, že bez nariadenia pojednávania môže súd prvej inštancie (obzvlášť v spotrebiteľskom spore, t.j. s ochranou slabšej procesnej strany) vec prejednať a rozhodnúť súčasne len za podmienky, že bol náležite zistený skutkový stav veci na základe stranami predložených listín, lebo nimi boli preukázané všetky medzi stranami sporné skutkové okolnosti, významné pre právne posúdenie veci. Ak totiž ust. § 297 CSP upravuje podmienku, že skutkové tvrdenia strán nie sú sporné, vyjadruje tým nielen požiadavku, aby súd prvej inštancie pri zisťovaní skutkového stavu veci nevychádzal, samozrejme okrem zhodných tvrdení strán, resp. zo skutkových tvrdení strán, ktoré protistrana výslovne nepoprela (§ 151 ods. 1 CSP), z iného dôkazu ako z listín predložených stranami, ale aj podmienku, že všetky rozhodujúce skutočnosti budú zhodnými, resp. nespornými tvrdeniami strán a nimi predloženými listinami náležite preukázané a že teda podkladom pre rozhodnutie súdu prvej inštancie nebude (aj) nesplnená povinnosť tvrdenia alebo neunesenia dôkazného bremena. Ak sa ukáže, že strana doteraz nesplnila svoju povinnosť tvrdenia (neuviedla všetky rozhodujúce skutočnosti alebo ich uviedla neúplne) alebo povinnosť dôkaznú (nenavrhla dôkazy

potrebné na preukázanie všetkých svojich sporných tvrdení, ktoré sú pre právne posúdenie veci významné), musí súd prvej inštancie, aj keby išlo o spor podľa § 297 písm. b/ CSP, ako to bolo v danom prípade, vždy nariadiť pojednávanie (§ 177 ods. 1 CSP), pretože si musí splniť obligatórnu povinnosť v zmysle § 181 ods. 2 CSP, t. j. určiť, ktoré skutkové tvrdenia sú medzi stranami sporné, ktoré skutkové tvrdenia považuje za nesporné, ktoré dôkazy vykoná a ktoré dôkazy nevykoná a uviesť tiež svoje predbežné právne posúdenie veci, teda informovať o rozsahu sporných a nesporných skutočností a dokazovania, čo bez nariadenia pojednávania nie je možné.

22. Možno tak uzavrieť, že na prejednanie veci samej nie je potrebné v zmysle ust. § 297 písm. b/ CSP nariadiť na súde prvej inštancie pojednávanie, i keď ide o spotrebiteľský spor do 1 000,- eur, len vtedy, ak strany sporu prostredníctvom nimi predložených listinných dôkazov a svojich nesporných tvrdení uniesli bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno a ak podkladom pre rozhodnutie súdu prvej inštancie vo veci samej bol týmito dôkazmi (prípadne aj pomocou zhodných, resp. nesporných tvrdení strán) zistený skutkový stav veci, čo však v prejednávanej veci splnené nie je.

23. V prejednanom spore síce žalovaný skutkové tvrdenia žalobcu výslovne nepoprel, keďže sa k podanej žalobe nevyjadril, avšak provinštančný súd nie všetky skutkové tvrdenia žalobcu považoval za preukázané, keďže žalobca na ich preukázanie podľa súdu prvej inštancie nepredložil potrebné dôkazy, z dôvodu ktorého nebolo možné vo vzťahu k týmto nepreukázaným tvrdeniam žalobcu aplikovať ust. § 151 CSP o popretí skutkových tvrdení protistrany (k tomu pozri uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. I.ÚS 246/2019 z 11. 06. 2019). Ak teda súd prvej inštancie považoval na základe uvedeného právny titul za nepreukázaný (teda za sporný), nemohol vo veci rozhodnúť bez nariadenia pojednávania a nemohol žalobu bez pojednávania zamietnuť pre neunesenie dôkazného bremena. Pretože skutkový stav už nebol nesporný, súd prvej inštancie mal na prejednanie sporu nariadiť pojednávanie, na ktorom mal strany oboznámiť postupom podľa ust. § 181 ods. 2 CSP o tom, ktoré skutkové tvrdenia považuje za (ne)sporné a poskytnúť im tak možnosť vyjadriť sa, aby bola zachovaná požiadavka kontradiktórnosti konania; ďalej by už bolo na zvážení konajúceho súdu, či postupom podľa ust. § 181 ods. 4 CSP stranám ešte poskytne dodatočnú lehotu na splnenie povinnosti uviesť podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia, či označiť alebo predložiť dôkazy (predložiť chýbajúce dôkazy ohľadne právneho titulu a ohľadne postúpenia žalovanej pohľadávky).

24. Ako vyplýva z cit. ust. § 297 CSP, rozhodnutie vo veci samej bez nariadenia pojednávania je koncipované len ako možnosť, nie ako povinnosť a vždy je vecou konajúceho súdu, aby vzhľadom na konkrétne okolnosti každej prejednávanej veci starostlivo zvážil, či je takýto postup namieste, a to najmä so zreteľom na potrebu zabezpečenia dostatočného priestoru na realizáciu procesných práv sporových strán a zásady spravodlivého súdneho konania, vrátane zásady predvídateľnosti postupu súdu v konaní. Ak vzhľadom na okolnosti prejednávanej veci možno takýto priestor poskytnúť iba v rámci nariadeného pojednávania, nemôže súd rozhodnúť vo veci samej bez nariadenia pojednávania, teda len na verejnom vyhlásení rozsudku. O taký prípad ide aj vtedy, ak súd mieni žalobu ako nedôvodnú, čo i len sčasti zamietnuť pre neunesenie dôkazného bremena žalobcom, zvlášť za situácie, že platobným rozkazom bolo v celom rozsahu jeho žalobe na základe ním predložených listinných dôkazov vyhovené.

25. Súd je teda povinný nariadiť pojednávanie v prípade, ak by v dôsledku rozhodnutia vo veci bez jeho nariadenia, kedy sa nepoužije ust. § 181 ods. 2 CSP (súd určí, ktoré skutkové tvrdenia sú medzi stranami sporné, ktoré skutkové tvrdenia považuje za nesporné, ktoré dôkazy vykoná a ktoré dôkazy nevykoná a uvedie tiež svoje predbežné právne posúdenie veci), boli vzhľadom na okolnosti danej veci, postup súdu a jeho rozhodnutie prekvapivé. Cieľom zavedenia ust. § 181 ods. 2 do CSP bolo predovšetkým zvýšiť predvídateľnosť postupu a rozhodovania súdu a posilniť právo na spravodlivý súdny proces. Týmto ustanoveniami sa má sporovým stranám vytvoriť procesná možnosť predvídať rozhodnutie súdu a tomu prispôbiť realizáciu jeho procesných práv (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo/236/2010 zo dňa 14. 04. 2011 alebo sp.zn. 3Mcdo/18/2010 zo dňa 17. 02. 2011).

26. V súdnej veci sa však súd prvej inštancie vyššie uvedenými zásadami neriadil, keď žalobu zamietol z dôvodu, že zo žiadneho zmluvného dojednania na základe zmluvy o poskytovaní verejných služieb nevyplývala povinnosť, aby žalovaný bol povinný právnemu predchodcovi žalobcu uhradiť cenu služieb, ktorá bola vyúčtovaná faktúrou č. XXXXXXXXXXXX v jej nesplatennej časti vo výške 50,- eur, teda z dôvodu, že žalobca neunesol dôkazné bremeno ohľadom žalobou uplatňovaného nároku, a to bez nariadenia pojednávania potom, čo jeho návrhu na vydanie platobného rozkazu v celom rozsahu bolo Okresným

súdom Banská Bystrica vyhovené a žalobca sa teda dôvodne domnieval, že osvedčil všetky predpoklady pre vyhovenie žalobe.

27. Vzhľadom na tom že v dôsledku porušenia práva žalobcu na spravodlivý súdny proces (odvolací dôvod v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. b/ CSP) súd prvej inštancie vychádzal z nedostatočne ustáleného skutkového stavu, je potrebné považovať jeho záver o nepreukázaní uplatnených nárokov za predčasný. S ohľadom toto zistenie neostávalo odvolaciemu súdu iné ako napadnutý rozsudok postupom podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b/ CSP zrušiť a s poukazom na ust. § 391 ods. 1 CSP vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

28. Úlohou prvoinstančného súdu po vrátení veci bude vo vyššie uvedených právnych intenciách opätovne vyhodnotiť, ktoré skutkové tvrdenia sporových strán možno považovať v zmysle ust. § 151 CSP za nesporné, s tým že v prípade dôvodných pochybností o nespornosti (pravdivosti) skutkových tvrdení žalobcu, tieto si nemôže súd prvej inštancie osvojiť ako podklad pre ustálenie skutkového stavu (§ 186 ods. 2 CSP). V prípade ak skutkové tvrdenia nebudú vyplývať z dôkazov predložených žalobcom súdu na ich preukázanie (§ 132 ods. 3 CSP); je povinnosťou procesného súdu vo veci nariadiť pojednávanie, na ktorom obozrnami strany postupom podľa ust. § 181 ods. 2 CSP o tom, ktoré skutkové tvrdenia považuje za (ne)sporné a umožní im vyjadriť sa tak, aby bola zachovaná požiadavka kontradiktórnosti konania. Len v prípade, ak skutkové tvrdenia strán budú skutočne nesporné, bude možné o žalobe rozhodnúť bez nariadenia pojednávania, kedy (na nesporné tvrdenia) nie je súdom vykonávané dokazovanie (§ 188 CSP) a za základ zisteného skutkového stavu možno vziať nesporné tvrdenia strán bez toho, aby súd posudzoval ich existenciu a pravdivosť na základe predložených dôkazov (§ 215 CSP).

29. Skutkový stav zistený vo veci a jeho vyhodnotenie je potrebné v novom rozhodnutí o merite veci primerane opísať, tak aby rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo preskúmateľné a jeho odôvodnenie zodpovedalo požiadavkám vyplývajúcim z ust. § 220 ods. 2 CSP. Pritom je potrebné prihliadnuť na to, že procesné povinnosti a procesná zodpovednosť strán tvrdiť skutkové okolnosti a navrhovať dôkazy je doplnená oprávnením súdu požadovať ďalšie vysvetlenie (§ 150 ods. 2 CSP), čo súdu umožňuje s využitím postupu podľa ust. § 181 ods. 4 CSP viesť konanie materiálne. Na riadne zistený a vyhodnotený skutkový stav je následne potrebné aplikovať správnu právnu normu, tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty, t.j. aby bol spor rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít. K relevantnej argumentácii žalobcu aj žalovaného, produkovanej v celom konaní je zároveň potrebné poskytnúť dostatočnú a logicky nerozpornú právnu odpoveď. Až potom, ako bude konanie v naznačenom smere doplnené, môže súd prvej inštancie vo veci opätovne rozhodnúť.

30. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie taktiež o trovách celého konania vrátane trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

31. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).